

Թենէ մ'անցընելէ վերջ յայտարարեց՝ թէ 1700-ի զեղարուեստական թանկագին նկարներ են անոնք: Մաղկեփունջերուն քովն ու ներքեն անլցուց նոյն դարու ոճով նկարներ, ամբողջութիւն մը տալու համար: այսպէս ահա զեղարուեստն ալ պատմական զարդով մը ճոխացուց Մատուռը:

Հուսկ ըսենք. ներկայ Երկհարիւրա-

թարայ ձայնը պիտի թափանցէ ընդ միշտ իր բոլոր հետագայ սերունդներու սրտերէն ներս, և պիտի բողբոջեցնէ պէսպէս արդիւնքներ՝ յօգուտ և ի լուսաւորութիւն Ազգիս:

Հ. Գ. ՏԱՅՆՈՒ

✽ ✽

« ՎԱՇՏՈՒՄԻՍ ԽՈՐԱՆԸ »

(« 200 ամեակ Մի. Կորընթայաբ.ի Հիմնադրութեան »)

Լուսընկայի փափրուն՝ երագի պէս սուկվերջ,
 Խորանը կայ պաշտումիս.
 Յիշատակներս իմ կ'այրին հրեշտակներու փփին
 [մէջ,
 Խընկաբոյր է իմ հօգիս:

Ինձ սիրելի է խորանն ազամանդէ կրբանիտ,
 Հոն կոյսերու աղօթքով՝
 Խորհած, յուզուած եմ լլռիկ, սէր ամբարած
 [շիթ առ շիթ
 Հուշաններու բաժակով:

Երանութեան ծոցին մէջ եզբուած էր իմ հօգիս,
 Լիխներու պէս անմեղ.
 Աստուածային հրպուսով՝ արթայութիւն էր այդ
 [տեղ
 Բուրումներով ինկայեղ:

Որքան անոյշ էր խորհիւ լընի փփին երագուն,
 Կոնիին տակ լուռ նստած.
 Աւիաններն ալ այդպէս իրենց կեանքի պատմու-
 [թիւնն,
 Երագած են և հիւսած:

Կապոյտին մէջ հրմայքոտ, ծագող արփոյն պէս
 [յուզուած.
 Հեքեաթ մ'է կեանքն սպրումի.
 Մայր բընութիւնն իսկ դայեակ, ծաղիկներու հետ
 [սընած՝
 Թարս մանկութիւն մը կ'ապրի:

Անծանօթ է աշխարհէն խոր դարերով կընթրած,
 Մասունքի պէս սրբազան:
 Խորհրդաւոր և դիթիւ՝ ինչպէս սիրոյ առեղ-
 [ծուած
 Հըբաշներու թանգարան:

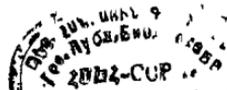
Մեղրի երման կը կաթի հանձններու շնչին բոյր
 Որմերն ի վայր սրբացած.

1700-ի Կազկեփունջերէն միմ
 (Մատուռ Կորընթ.ի)

մնայ յորելանը իրաւամբ պերճ ու նուիրական խորհուրդ մ'ունի իր մէջ. այսօր իսկ զՄխիթար ինքն կը նշմարենք անոր սրահներուն ու դասատան մէջ, ուր Հիւմ. նաղրիս յիշատակը յաւէտ վառ կը պահեն ու պիտի պահեն ուսուցչին արժանն ու գրասեղանը. անկէ՛ իբր «ի գահոյից»՝ կարծես նա դեռ կը լսեցնէ իր ձայնը, իր յորդորն ու վարդապետութիւնը, իր գիտութիւնը, և անոնց արձագանգները կը կրկնուին սերունդէ սերունդ Մխիթարեան պատանիներու լսելիքներուն մէջ, հօգիներու ու սրտերու խորը:

Այո՛, դարեր պիտի անցնին, ու Մխի-

Ո՛րքան արցունք մանկական, խուլ հառալանք
| և համբոյր
Թարմ շրթներով դրոշմը ւած:

Խուսկը կ'ելլէ աղօթքի հրեշտակի պէս պարաւոր՝
Խորհուրդներու սսկեվրան.

Յօղը վըշտին կը ծաղկի շրթներուն մէջ Տիրամօր,
Սիրոյ ժըպիտը վըրան:

Նոր գարուններ կը բացուին իմ անձկարօս
| սրտիս մէջ

Ո՛վ վերքնձիզ մանկութիւն,
Հըզօր դիւթանք երկնային աւանդութիւն, սրբու-
| թիւն

Եւ անսահման մայրութիւն:

Լիճն սսկեղէն առագաստ, ուր դուն նազիկ ընկող-
| մած

Անհունօրէն գեղեցիկ.
Մեղմ ալիքներ պաշտումի տենչանքներով հարբե-
| ջած
կու գան կ'երթան երկիրդած...

Մինչ ըզմայլմամբ սուրբի պէս աչքերդ յառած
| եթերին

Աստղերու մէջ դուն ալ ստաղ.
Լուսընկայի համբոյրէն՝ երազներու պէս կոյսին,
Մեղոյձ բերբերդ կ'այրին:

Ո՛հ, երազէ սրբավայր նիրհող երկնի մէջն առկա
Խորհուրդներով քո թաքուն.

Մանուկներուդ ծիլն աղու պահէ հոգւոյդ մէջ
| խաղաղ

Ու լըռութիւն, լըռութիւն ...

Հ. Վ. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍՅԱՆ

Ի Մ. ՂԱԶԱՐ

(յ260-տ-ի ձևերէն Մէճիլի Միլիթ-այ և յ200-տ-ի շինութեան Նորընթաց-ընկ)

Տեսի յափունս հեռաւոր մուրրական ընդ աստեղքք
ի ծով աղունց՝ հէք կըղզեակ, ուր ի խաւար դըժոխոց
Ամայութիւնք իսկ հեծեն. զագրաթորմի վայր տըխուր,
իբրու զխարակն ամբարձեալ՝ յորմէ տան խոյս ահաբեկ
Մովայածիկ մահացուք ի լաստափայտ զազփաղփունս:

« Ի բաց, ի բաց, զի վայր պիղծ է, զոչին անդ անցաւորք,
Թէ գիտիցեն զի դըշխոյն փառապանծիկ Աղբիոյ
Ձլեղի կենաց բաժակին՝ սարսուռ յոսկերս՝ եթուք անդ.
Ձըժոխըմբեր ցաւոց խիթ արգելական անդ փակեաց,
Եւ պահպան շուրջ ըզգոյձ՝ եղեալ զալիս խըստերախս »:

Թորոգմածինը թըշուառ, հայեաց ի վայրը տըզեղծ,
Հայեաց յերկինս և ի վեր, ուր բաստ և փառք քեզ կընքին.
Ընդ մի բարբառ Ահեղին, լոյս՝ յաջորդեաց ըզխաւար...
Ընդ նոյն բարբառ շըթեանց կոյս՝ Յաւք բուժին, անդ Մըխիթար:
Ո՛վ նոր գործած հրաշից Տեսան, կըղզեակ երիցս երանեալ:

Պատգամ ազգաց է անսուտ. « Յարևելից գայ փրկիչ ».
Անսուտս և քեզ արփենի փայլեցին շողք կենսատու.
Ո՛վ պաշտելիդ իմ կըղզեակ, որ ոչ ևս ինձ բոյն ցաւոց
Այլ խընկանոց սսկեղէն ուստի բուրէ հոտ կենաց,
Եւ ազօթկեր շրթանց սէր դ'աղիտողրմ լալօնից: